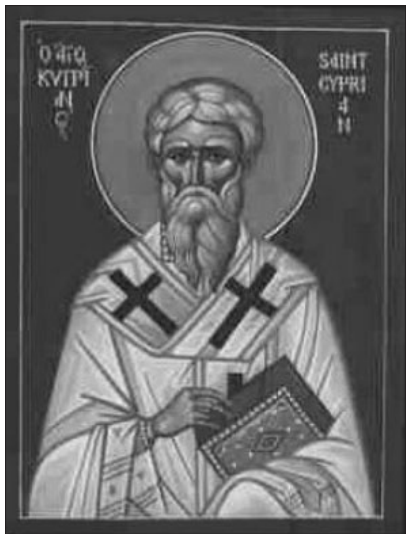


Czasy...

Ludzie...

Wydarzenia...

1750 lat temu

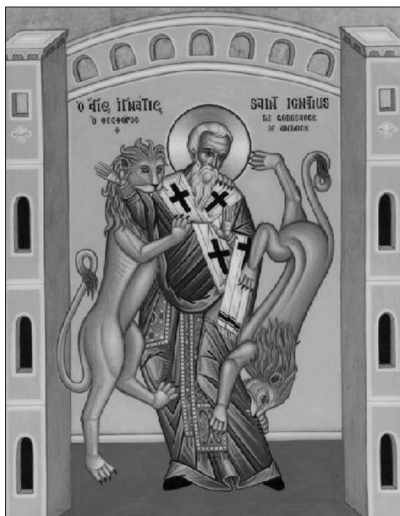


14 września 258 r. poniósł śmierć męczeńską Cyprian, Thascius Caecilius Cyprianus, teolog, ojciec Kościoła, biskup Kartaginy. Urodził się ok. 200-210 r., prawdopodobnie w Kartaginie. Chrztyst przyjął ok. 246 r., a już po dwóch latach został wybrany biskupem Kartaginy. Podczas prześladowania w 250 r., wszczętego przez Decjusza, opuszcza miasto, nie tracąc kontaktu z tamtejszymi zborami. Po powrocie, w roku następnym zajmuje się przede wszystkim tymi, którzy pod wpływem prześladowań odstąpili od Kościoła. Podczas wielkiej zarazy w latach 252-254 organizuje i niesie pomoc zarówno dla chrześcijan, jak i pogan. W czasie prześladowania za cesarza Waleriana w 257 r. zostaje aresztowany i zesłany na pustynię, w następnym roku sprowadzony do Kartaginy i postawiony przed sądem. Skazany ostatecznie na śmierć, został ścięty mieczem w obecności wiernych.

Cyprian jest autorem wielu

dział dogmatycznych, apologetycznych i moralnych, zachowało się również wiele jego listów. Uważany jest za najwybitniejszego teologa Kościoła zachodniego przed Augustynem i Grzegorzem Wielkim i z całą pewnością za najwybitniejszego myśliciela Kościoła afrykańskiego. W swoich pismach podkreślał znaczenie Pisma Świętego. Jest autorem słynnego zdania: *Extra Ecclesiam salus nulla* („Poza Kościołem nie ma zbawienia”). Wyrażał przekonanie, że Piotr nie miał władzy nad pozostałymi apostołami, a w sporze z papieżem Stefanem I dowodził, że biskupi są sobie równi, w związku z czym nikt nie może czynić się biskupem biskupów i domagać się posłuszeństwa od innych biskupów.

1900 lat temu



17 października 108 r. w Rzymie poniósł śmierć męczeńską Ignacy Antiocheński, biskup Antiochii w latach 70-107. Uwięziony w 105 r. zo-

stał skazany na śmierć przez rozszarpanie przez dzikie zwierzęta na arenie w Rzymie (prawdopodobnie w Koloseum). Podczas podróży do Rzymu w eskorcie żołnierzy napisał siedem listów: podczas postoju w Smyrnie (do Efezjan, Magnezjan i Trallian oraz do Rzymian), trzy podczas postoju w Troadzie (do Filadelfian, Smyrneńczyków i do Polikarpa biskupa Smyrny). Pisma te w swej teologii nawiązują do chrystologii Pawła i Jana. Interesujące są też uwagi dotyczące Kościoła i organizacji życia kościelnego.

450 lat temu

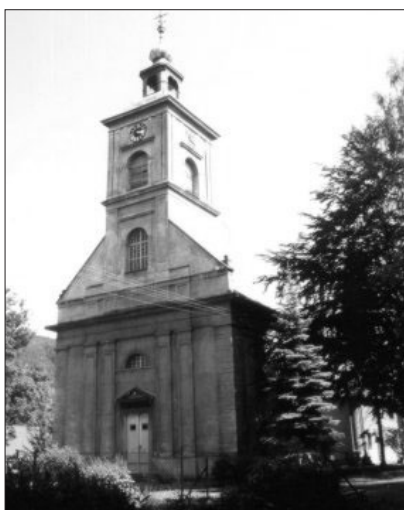


Zmarł ks. Eustachy Trepka, duchowny luterański, tłumacz literatury religijnej na język polski. Urodził się w 1510 r. w rodzinie szlacheckiej z sieradzkiego. Studiował najpierw w Poznaniu, a po wydaleniu przygarnięty został przez kasztelana poznańskiego Andrzeja Górkę. Odbywa z nim podróż naukową, zaliczając studia w Wittenberdze, gdzie oso-



biście zapoznał się z Filipem Melanchtonem i ks. dr. Marcinem Lutrem. Po powrocie do kraju był kaznodzieją domowym i osobistym sekretarzem Andrzeja Górki. W 1546 r. ks. Trepka przenosi się do Królewca, gdzie po uruchomieniu słynnych drukarni, książę pruski Albrecht zaangażował go jako tłumacza literatury reformacyjnej. Przez cały czas utrzymywał kontakt z Filipem Melanchtonem i wielkopolskimi ośrodkami luteranizmu.

225 lat temu



5 października 1783 r. poświęcony został dom modlitwy w Ligotce Kameralnej. Aktu poświęcenia dokonał ks. Krystian Bogumił Fröhlich z Cieszyna. Po otrzymaniu pozwolenia na budowę domu modlitwy zgodnie z przepisami patentu tolerancyjnego, które nadeszło 5 marca 1782 r., a 14 kwietnia na założenie cmentarza, w święto Wniebowstąpienia Pańskiego uroczyste położono kamień węgielny pod budowę domu modlitwy (czwartego z kolei na Śląsku Cieszyńskim). Dokończenie budowy nastąpiło w rok póź-

niej, w 1784, wraz z plebanią i szkołą. Pierwszym pastorem został ks. Stephan Nikolaydes pochodzący z obecnej Słowacji, który służył zborowi do swej śmierci w 1808 r.

125 lat temu

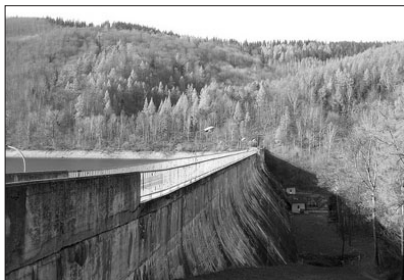
20 października urodził się w Nawisu ks. Paweł Sikora. Był synem Pawła i Zuzanny z d. Rusok. Po ukończeniu miejscowej szkoły ludowej rozpoczął naukę w otwartym co dopiero Gimnazjum Macierzy w Cieszynie. W latach 1903-1908 studiuje teologię w Wiedniu i Halle. Jako młody teolog skierowany zostaje do pracy u boku ks. superintendenta Teodora Zöcklera w Stanisławowie, głównie jako nauczyciel religii. Po dwóch latach powraca na Śląsk Cieszyński powołany na tzw. kaznodzieję wędrownego dla całego senioratu, na której to posadzie służył zaledwie 7 miesięcy. Oskarżony o agitatorstwo na rzecz polskości zmuszony został do rezygnacji z posady i przeniósł się w okolice Lwowa. Tam został ordynowany 25 czerwca 1911 r., obejmując wikariat w Dornfeldzie. Po wybudowaniu Seminarium Nauczycielskiego w Cieszynie, na Bobrku w 1913 r. powołany został na tamtejszego katechetę, ucząc religii jeszcze w kilku innych szkołach. W tej służbie ks. Paweł Sikora dotrwał z przerwą (1939-1945) do 1950 r., tj. do czasu likwidacji nauczania religii w szkołach publicznych przez władze stalinowskie. W tym czasie nie stronił od służby nabożeństwowej chętnie zastępując innych duchownych w różnych parafiach. Jego kazania przesycone

były duchem pietystycznym, z którym to ruchem związany był od założenia społeczności chrześcijańskiej, prowadząc godziny biblijne, ewangelizację, wykłady. Będąc na emeryturze (1950-1966), pełnił obowiązki duszpasterza Diakonu „Eben-Ezer” w Dziegielowie. Oprócz tej służby ks. Paweł Sikora był płodnym poetą, pieśniarzem i tłumaczem ewangelickiej literatury religijnej. Najbardziej znany jest ze swej twórczości pieśniarskiej, opracował ponad tysiąc pieśni, z których większość znalazła swe stałe miejsce w polskich śpiewnikach i kancjonałach. Do tego gdy doliczymy kilkaset pieśni przetłumaczonych z różnych języków na język polski, to pojawia się ogrom jego dorobku pieśniarskiego. Wiele jego pieśni zamieszczono w I wydaniu „Harfy”, która w kolejnych wydaniach rozrastała się objętościowo, następnie w „Śpiewniku kościelnym” z 1956 r. oraz z 1965 r., a ostatnio w nowym wydaniu „Śpiewnika Ewangelickiego” z 2002 r. Wiele pieśni ks. Pawła Sikory znalazło się w repertuarze ewangelickich chórów parafialnych, dla potrzeb których wydano „Harfę Syjońską”. Był autorem opracowanych metodycznie „Historii Biblijnych (1960) a swoje artykuły religijne i historyczne oraz rozmyślenia zamieszczał na łamach prasy ewangelickiej i kalendarzach. Zmarł 8 września 1972 r., spoczął na cmentarzu ewangelickim w Cieszynie.

75 lat temu

19 października 1933 r., prawie w rok po ukończeniu budowy, uroczyste otwarto





i poświęcono zapora wodną w Wapienicy. W uroczystości wzięli udział Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki, wojewoda śląski dr Michał Grażyński, burmistrzowie Bielska i Białej wraz z licznymi delegacjami, starostowie okolicznych powiatów i wiele innych delegacji i ważnych osobistości. Była to pierwsza zapora wodna w Beskidzie Śląskim, budowana na bazie cementu produkowanego w Goleszowie. Zapora zamknęła dolinę rzeki Wapienicy w jej górnym biegu tamą o wysokości 28 m i długości 280

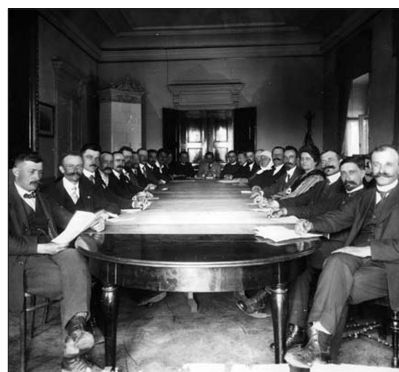
m, w wyniku czego powstał zalew o pow. 14,5 ha gromadzący prawie milion m³ wody na potrzeby miasta Bielska, które borykało się od wielu lat z niedostatkami wody pitnej. Szczęśliwie ocalała od szkód wojennych, dziś nie odgrywa już takiej roli jak przed wojną, jednak jest źródłem uzupełniającym zapasy wody nie tylko dla miasta Bielska-Białej, ale i całych okolic, będąc przykładem ówczesnej techniki.

25 lat temu

23 grudnia 1983 r. zmarł w Rzymie Karol Badura, artysta malarz, akwarelista, żołnierz Sił Zbrojnych na Zachodzie. (Więcej patrz Informator Parafialny nr 48, s.9-10)

Należy także przypomnieć inną rocznicę, która minęła ostatnio:

90 lat temu



19 października 1918 r. powstała Rada Narodowa Księstwa Cieszyńskiego dająca początek państwowości polskiej na Śląsku Cieszyńskim.



(-) Józef Król

